

Stągwica, muszla ślimaka z gatunku *Tonna galea* L., 1758

NUMER INWENTARZA:

CMM/D0/599

TYTUŁ:

Stągwica, muszla ślimaka z gatunku *Tonna galea* L., 1758

AUTOR:

Muzealium przyrodnicze

CZAS POWSTANIA:

1983-1993

RODZAJ:

Przyroda

DŁUGOŚĆ:

215 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

Stągwica, muszla ślimaka

MIEJSCE POWSTANIA:

Gatunek występuje na całym świecie

MIEJSCE POZYSKANIA:

Zakup

MATERIAŁ:

Węglan wapnia, konchiolina

TECHNIKA:

Muzealium przyrodnicze

DZIAŁ:

Oceanografii

LOKALIZACJA:

Magazyn

OPIS:

Muszla ślimaka z rodziny stągwic (beczułkowatych) duża, cienkościenna i lekka o skrętach oddzielonych od siebie głębokim szwem. Dołek osiowy jest bardzo wąski. Na ostatnim skręcie znajduje się 15-20 szerokich, spłaszczonych, spiralnych żeber, między którymi w górnej części skrętu występują dodatkowe, mniejsze żeberka. Pofałdowanie wargi zewnętrznej odpowiada układowi żeber. Muszla kasztanowobrązowa z jaśniejszymi, poprzecznymi smugami. Szczyt purpurowy. Wargę białą. Wrzeciono silnie skręcone. Brązowe plamki na wargze odpowiadają zakończeniom żeber. Muszla o wysokiej wartości wystawienniczej zakupiona w celu prezentacji w cyklu wystaw „Muszle Świata”.

BIBLIOGRAFIA:

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

Ministerstwo
Kultur
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie - budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.
POLITYKA PRYWATNOŚCI